

[Arne Christiansen.]

adgang i henhold til § 4 til at kontrollere helt ned i detaileddet er nødvendig. Man har jo administreret den hidtidige lov uden at have denne paragraf, og § 1, stk. 1 og 2, er jo ret streng med hensyn til tekniske undersøgelser og kontrol. Vi vil gerne høre ministerens kommentarer til § 4, men jeg skal i øvrigt tilsige mit partis støtte til lovforslaget.

Edele Kruchow: På det radikale venstres vegne kan jeg give tilsagn om en positiv behandling af lovforslaget. Vi har jo erfaret, at lovgivningen siden 1966 på dette område har medført en nedgang i brande, der har været forvoldt af nytårsfyrværkeri. Jeg ved også, at der omkring det nylige årsskifte har været brandskader, der beløber sig til hundredtusinder af kroner, og jeg er altså indstillet på en positiv behandling. Man kan godt tale om detaljer og smidig forvaltning af forholdene, og jeg vil da også meget gerne bidrage til at give befolkningen oplevelsesmuligheder, men det behøver vel ikke at være gennem en udvidelse på fyrværkeriets område. Selvfølgelig er der, som hr. Tastesen siger, risiko forbundet med at leve, men jeg holder på, at hvis man skal løbe en risiko, skal det være på egne vegne, og sådan er det jo ikke altid, når der er tale om fyrværkeri. Men som sagt er vi i det store og hele positive inden for det radikale venstre.

Jette Boutrup: Der sker hvert år alt for mange ulykker ved brugen af fyrværkeri her i landet. Børn bliver invalideret, huse brænder ned, og det til trods for at der nu har været lovgivet på dette område i snart 75 år. Det kan derfor fastslås, at der må være noget i vejen med denne lov, siden den har haft så ringe virkning.

De mange ulykker, der sker, er ikke tilsigtede, de opstår ganske simpelt på grund af befolkningens manglende kendskab til brugen af disse sprængstoffer, som der jo i virkeligheden er tale om. Det, der er brug for på dette område, er derfor ikke lovgivning,

men oplysning. Hvis folk vidste, hvordan de skulle bære sig ad, ville ulykkernes antal dale betydeligt, alene af den grund, at alle så var klar over, hvilken risiko de udsatte sig selv og deres medmennesker for.

Nu har vi engang denne lov og må vel leve videre med den til trods for dens øjensynlige mangler. Jeg vil dog henstille til justitsministeren at drage omsorg for, at lovens virkning søges forbedret gennem en udvidet oplysning og ikke alene gennem en fortsat skærpelse af loven.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på de enkelte punkter i lovforslaget, da jeg sikkert får lejlighed til det på et senere tidspunkt, men nøjes med endnu en gang at fastslå, at det er oplysning og ikke lovgivning, der er det centrale i denne sag, og jeg skal hermed anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg takker for den velvillige modtagelse, dette lovforslag har fået. Der er stillet nogle spørgsmål til mig, som jeg gerne, i det omfang jeg kan det nu, vil besvare, og da jeg har forstået på den sidste taler, at der er ønske om udvalgsbehandling, er jeg da parat til i dette udvalg at give de oplysninger, som jeg måske ikke kan give her.

Jeg vil gerne sige til hr. Tastesen, at jeg godt kan stille mig bag ved det forbud mod import af minikinesere, som min forgænger udstedte vistnok i juni måned, for sagen er nemlig den, at den enkelte minikineser ikke giver mere støj, end mennesker kan tåle, men det er jo ikke på den måde, de anvendes. De brændes næsten altid af i større bundter, og så giver de en støjefekt, som er skadelig for øret, og så kan de forvolde skader. Erfaringerne fra det sidste nytår har netop vist, at de har forvoldt skader. Jeg læste i avisen om én, der risikerede at blive blind som følge af minikinesere, så derfor tror jeg ikke, man skal fordømme dette forbud. Men jeg er naturligvis enig med både hr. Tastesen og flere andre ordførere i, at man ikke skal tage glæderne fra folk, og